

Arrest

**nr. 54 466 van 17 januari 2011
in de zaken RvV X en RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 23 november 2010 en op 3 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. Arben SHAQIRI, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 december 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 september 2010.

1.3. Op 4 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 5 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Romazigeuner geboren in Kosovo Polje. U beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. In 1998, bij het begin van de oorlog, zou u Kosovo verlaten hebben en u zou bij uw tante in Zenica (Bosnië) gaan wonen zijn. U zou jarenlang illegaal in Bosnië gewoond hebben. Sinds 2005 zou u af en toe naar Kosovo teruggekeerd zijn. Uiteindelijk zou u zich met uw echtgenote in Gjiilan hebben gevestigd. Jullie zouden er gewoond hebben bij een tante van uw vrouw. In Kosovo zou u herhaaldelijk geslagen zijn door de politie in Gjiilan en Kosovo Polje. Toen u in 2005 met uw vader naar Kosovo Polje ging om naar jullie afgebrande woning te gaan kijken zouden jullie door buurtbewoners geslagen zijn. Ze zouden ook kokend water op uw hand gegoten hebben waardoor u verbrand was. Jullie zouden geprobeerd hebben om een politiewagen die voorbijreed te doen stoppen. De agenten zouden jullie uitgelachen hebben en doorgereden zijn. In de derde of de vierde maand van 2004 of 2005 zou u samen met uw echtgenote naar Kosovo Polje gegaan zijn. Daar zouden jullie lastiggevallen zijn door etnische Albanezen. Enkele personen zouden uw echtgenote meegenomen hebben en verkracht hebben. Uzelf zou geslagen zijn en opgesloten in het toilet van een café. Jullie zouden geen klacht hebben ingediend. Uw vader zou ook in het buitenland hebben verbleven, met name in Zweden en Finland. Met het geld dat hij vandaar had meegebracht zou hij iemand gevonden hebben die de ganse familie illegaal naar België kon brengen. U hebt in België asiel aangevraagd op 7 december 2009. U beschikt over een Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 26 maart 2009, een geboortekte afgeleverd op 17 maart 2009 in Kosovo Polje, een attest van woonst afgeleverd op 20 maart 2009 in Kosovo Polje en een Kroatisch rijbewijs afgeleverd op 12 november 2009 met domicilieadres in Osijek (Kroatië).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat u de Kosovaarse nationaliteit bezit (CGVS, p. 2). Uit de administratieve dossiers van uw ouders, uw broer V.(...) en diens partner, uw broer R.(...) en uw zus B.(...) blijkt echter dat zij eveneens over de Kroatische nationaliteit beschikken. Geconfronteerd met bovenstaande informatie antwoordde u dat u van niets weet en dat u na de oorlog in Bosnië woonde en vandaar terugkeerde naar Kosovo (CGVS, p. 4 en 5). Bovenstaande verklaring kan echter allerminst als aanvaardbare uitleg worden weerhouden. Het is immers niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het feit dat uw dichte familieleden de Kroatische nationaliteit bezitten. Bovendien woonde uw broer V.(...) geruime tijd in Kroatië en werden zijn drie kinderen daar geboren. Op het einde van het gehoor herinnerde u zich plots dat u in 2004 of 2005 toch in Kroatië geweest bent en dat u daar ooms heeft (CGVS, p. 11). U behaalde daar uw rijbewijs omdat u zich niet vrij kon bewegen in Kosovo en u werd er door uw oom ingeschreven als toerist (CGVS, p. 11). U legde dan ook een Kroatisch rijbewijs neer afgeleverd in 2009. Geconfronteerd met deze afgiftedatum antwoordde u dat u in 2009 voor een tweede keer naar Kroatië reisde. U zou vanuit Kosovo naar Kroatië gereisd zijn met een fotokopie van een Servische identiteitskaart hetgeen allerminst aannemelijk is (CGVS, p. 11). Op uw rijbewijs wordt een Kroatisch nationaal nummer (in het Kroatisch 'OIB' of 'Osobni identifikacijski broj') vermeld. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat dergelijk nummer enkel wordt toegekend aan Kroatische staatsburgers of vreemdelingen die er handel voeren, transacties doen, onroerende goederen aankopen,... Tot slot stelde u in dit verband dat uw oom u inschreef in Kroatië maar dat u eigenlijk niet weet welk statuut u er had (CGVS, p. 12). Op basis van bovenstaande dient geconcludeerd te worden dat u alleszins legaal in Kroatië hebt verbleven en dat u hoogstwaarschijnlijk ook over de Kroatische nationaliteit beschikt zoals de rest van uw familie. U hebt in Kroatië nooit problemen gekend (CGVS, p. 12).

Wat de algemene situatie van de Roma in Kroatië betreft, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat zij geregeld te kampen hebben met problemen als gebrek aan opleiding, werkloosheid, discriminatie,... Uit deze informatie blijkt evenwel ook dat de Kroatische autoriteiten dit soort problemen van achterstelling in toenemende mate erkennen en, bijgestaan door de internationale gemeenschap, een oplossing trachten te vinden voor dit complex probleem en maatregelen nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" – een initiatief dat mede uitging van de Kroatische overheid – concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Er bestaat in Kroatië bovendien een uitgebreide wetgeving die discriminatie op grond van etnie strafbaar maakt. Ook werden

recent maatregelen genomen om de tewerkstellingsgraad van Roma in de publieke sector te verhogen, de negatieve perceptie in de media over Roma te verbeteren, de deelname van Roma-kinderen aan het kleuteronderwijs te verhogen,... De twee belangrijkste hindernissen voor een betere integratie blijken het gebrek aan identiteitsdocumenten, die recht geven op sociale bijstand en andere rechten, en een gebrekkige kennis van de Kroatische taal. Het is echter gebleken dat u legaal in Kroatië verbleef, dat u er hoogstwaarschijnlijk zelfs de nationaliteit bezit en dat u het Servo-Kroatisch machtig bent (DVZ verklaring, vraag 8). Uit bovenstaande blijkt dat de algemene situatie voor Roma in Kroatië op zich dus geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er sprake is van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat Kosovo betreft dient opgemerkt te worden dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw problemen omdat uw eigen verklaringen op het Commissariaat-generaal niet eensluidend waren en omwille van tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw echtgenote en vader.

Aanvankelijk verklaarde u dat u in Kosovo geen problemen heeft gekend met de autoriteiten (CGVS, p. 6). Vervolgens stelde u dat u in Kosovo verschillende keren geslagen werd door de KP (Kosovo Police). Daarnaast zouden u en uw vader in 2005 door burgers geslagen zijn toen jullie in Kosovo Polje naar jullie afgebrande woning gingen kijken. Aanvankelijk stelde u in dit verband dat u meermaals een klacht ging indienen bij de Kosovaarse politie. Elke keer als u klacht wou indienen zou de politie u geslagen hebben en zouden ze gezegd hebben 'Kom je hier onze mensen zwartmaken' (CGVS, p. 7 t/m 9). Verder verklaarde u dan weer dat u nooit een klacht bent gaan indienen bij de Kosovaarse autoriteiten (CGVS, p. 8). U zou één keer naar een politiewagen hebben geroepen op straat maar deze zou niet gestopt zijn (CGVS, p. 8). Gevraagd of u dan wel door de politie geslagen werd, wijzigde u uw verklaringen en beweerde u dat de politie van Kosovo u sloeg op straat, elke keer als ze u zagen (CGVS, p. 8). Uw vader zou volgens u ook enkele keren geslagen zijn door de politie (CGVS, p. 11). Uw vader verklaarde echter dat hij nooit geslagen werd in Kosovo (CGVS vader, p. 16 en 17). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid antwoordde u dat uw vader de waarheid niet vertelde (CGVS, p. 11). Betreffend het incident dat plaatsvond in de derde of de vierde maand van 2004 of 2005, waarbij u werd opgesloten in het toilet van een café en uw vrouw meegenomen en verkracht werd, dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen en die van uw echtgenote niet eensluidend zijn (CGVS, p. 10). Zo situeerde uw echtgenote het incident op het einde van 2006 of 2007 toen uw zontje L(...) drie of vier maanden oud was (CGVS echtgenote, p. 3). Bevreemdend is ook dat uw echtgenote helemaal niet op de hoogte was van het feit dat u ook werd meegenomen en opgesloten. Zij verkeerde in de veronderstelling dat u gewoon ter plaatse bleef staan tot zij terugkwam (CGVS echtgenote, p. 4 en 5). Het is niet aannemelijk dat u haar daar niets over verteld zou hebben, terwijl zij u wel vertelde dat ze verkracht werd (CGVS, p. 10). U verklaarde dat jullie naar Kosovo Polje gegaan waren om een buskaart te kopen en uw echtgenote vertelde dat jullie naar uw verbrande woning waren gaan kijken (CGVS, p. 10 en CGVS echtgenote, p. 3 en 4).

Hoe dan ook, uw verklaringen betreffende uw problemen in Kosovo stemmen niet overeen met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd. Hieruit blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje en Gjilan in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden in Kosovo. In Kosovo Polje vonden sinds 2004 geen veiligheidsincidenten meer plaats gericht tegen de Roma, Ashkali en Egyptische gemeenschappen. De drie gemeenschappen beschikken er over volledige bewegingsvrijheid zowel binnen de gemeente als in de regio.

Bovendien maakte u niet aannemelijk dat u bij eventuele toekomstige problemen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), aan de minderheden geboden wordt. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke

VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

In Kosovo Polje zijn de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden met het werk van de Kosovaarse politie. De leiders van de RAE gemeenschappen en het bureau van de gemeenschappen worden steeds gecontacteerd door de politie bij elk probleem waarbij minderheden betrokken zijn. In geval van moeilijkheden kunnen ze zonder probleem een klacht neerleggen. De verstandhouding tussen de Roma en politie in de stad Gjilan/Gnjilane is eveneens naar behoren. Zo organiseerde de Kosovaarse politie er na een reeks diefstallen, op vraag van de Roma-gemeenschap, verschillende bijkomende patrouilles in de wijk Abdullah Presheva/Abdula Preševo, waar u na de oorlog zou gewoond hebben. Personen die tot de drie gemeenschappen behoren, kunnen binnen de stad Gjilan/Gnjilane en de hieromliggende dorpen binnen de gemeente zonder problemen rondreizen. Sinds 2000 zijn naar schatting 570 Roma en 180 Ashkali en Egyptenaren vrijwillig naar de regio Gjilan/Gnjilane teruggekeerd. De meesten keerden terug uit Centraal-Servië en Montenegro. De terugkeerders werden bijgestaan door internationale organisaties in samenwerking met centrale en lokale autoriteiten, met inbegrip van hulp voor de heropbouw van huizen en projecten voor inkomensverschaffing. Dit is het geval met de meeste Roma gezinnen die thans in de gemeente Gjilan/Gnjilane wonen. Zij zijn teruggekeerd via projecten die gezamenlijk gefinancierd worden door UNDP en het Ministry for Communities and Returns (de zogenaamde SPARK-projecten). Een ander project dat door UNDP werd gefinancierd, "Return and Reintegration in Kosovo" (RRK), is gericht op het vergemakkelijken van de terugkeer van Roma gezinnen naar de buurten Abdullah Presheva/Abdula Preševo en Ivo Lola Ribar (Gjilan/Gnjilane). Binnen het kader van het door UNDP gesteunde project "Return to Abdullah Presheva/Abdula Presevo neighbourhood" zijn er eind 2007 uiteindelijk 19 Roma-gezinnen naar hun huizen in Gjilan/Gnjilane teruggekeerd na acht jaar ontheemding in collectieve centra in Zuid-Servië en Macedonië.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal economische positie en discriminatie inzake

gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Over uw socio-economische situatie verklaarde u dat u geen sociale uitkering kreeg in Kosovo (CGVS, p. 2). U had echter ook nergens sociale steun aangevraagd (CGVS, p. 10).

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, dd. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik tav uw ouders R.(...) en S.(...) S.(...) (O.V. 6.541.452), uw zus B.(...) S.(...) (O.V. 6.541.488), uw broer R.(...) S.(...) (O.V. 6.541.485), uw broer V.(...) S.(...) (O.V. 6.541. 368) en diens partner D.(...) C.(...) (O.V. 6.541.346) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen. De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigingen enkel uw identiteitsgegevens welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Samenvoeging van de beroepen

Tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen inzake voornoemde Arben SHAQIRI, werd beroep aangetekend bij verzoekschrift van 23 november 2010, ingediend door advocaat J. KEULEN en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer RvV 62 630. Bij verzoekschrift van 3 december 2010, ingediend door advocaat H. MUKENDI KABONGO KOKOLO en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer RvV 63 326, werd eveneens beroep ingediend tegen voormelde beslissing. Beide verzoekschriften hebben dezelfde bestreden beslissing tot voorwerp. Derhalve worden de beroepen gekend onder de dossiernummers RvV 62 630 en RvV 63 326 samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel – zoals uiteengezet in het eerste verzoekschrift –, afgeleid uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel en de motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding voortvloeit dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de

stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken, dat op grond van de kwetsieuze motivering de motiveringsplicht ernstig met de voeten wordt getreden, dat de beslissing die steunt op onjuiste of juridisch onaanvaardbare motieven met machtsoverschrijding is genomen, dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en dat tevens niet gemotiveerd werd waarom verzoeker niet in aanmerking zou komen voor de status van subsidiaire bescherming.

3.2. In een tweede middel – zoals uiteengezet in het tweede verzoekschrift –, afgeleid uit de schending van 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dit omwille van de vrees voor reeds doorstane vervolgingen en omwille van blindelingsse aanhoudingen en gewelddadigheden tegen de Roms. Hij verwijst te dezen naar de algemene situatie van de Roms en naar de politieke situatie in zijn land van herkomst.

Er worden geen nieuwe documenten aan de verzoekschriften gevoegd.

3.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij de Kosovaarse nationaliteit bezit, terwijl uit de administratieve dossiers van zijn ouders, zijn broer V. en diens partner, zijn broer R. en zijn zus B. blijkt dat zij eveneens over de Kroatische nationaliteit beschikken, hij bovendien een Kroatisch rijbewijs neerlegt afgeleverd in 2009 waarop een Kroatisch nationaal nummer wordt vermeld en uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat dergelijk nummer enkel wordt toegekend aan Kroatische staatsburgers of vreemdelingen die er handel voeren, transacties doen, onroerende goederen aankopen, ... zodat dient geconcludeerd te worden dat hij alleszins legaal in Kroatië heeft verbleven en dat hij hoogstwaarschijnlijk ook over de Kroatische nationaliteit beschikt zoals de rest van zijn familie, (ii) wat de algemene situatie van de Roma in Kroatië betreft, uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Kroatische autoriteiten de problemen van achterstelling in toenemende mate erkennen en, bijgestaan door de internationale gemeenschap, een oplossing trachten te vinden voor dit complex probleem en maatregelen nemen, zoals uitvoerig wordt toegelicht, zodat de algemene situatie voor Roma in Kroatië op zich dus geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie en evenmin van dien aard is dat er sprake is van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (iii) wat Kosovo betreft, geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn problemen omdat zijn eigen verklaringen op het Commissariaat-generaal niet eensluidend waren en omwille van tegenstrijdigheden met de verklaringen van zijn echtgenote en zijn vader, zoals omstandig wordt uiteengezet, (iv) zijn verklaringen betreffende zijn problemen in Kosovo hoe dan ook niet overeenstemmen met de informatie aanwezig in het administratief dossier en waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds 1999 aanzienlijk gewijzigd is, de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden toereikend wordt beoordeeld en de verschillende gemeenschappen in Kosovo Polje over het algemeen tevreden zijn met het werk van de Kosovaarse politie, informatie wel aantoonde dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, maar het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging, zoals wordt toegelicht, zodat kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de vluchtelingenconventie en evenmin van dien aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en (v) de door hem neergelegde documenten enkel zijn identiteitsgegevens bevestigen, welke niet worden betwist.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze

formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 4 november 2010 (CG nr. 0919678), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.4. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker lijkt te beweren, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord en hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en hij werd bijgestaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Rom taal machtig is. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft zich daarenboven voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, waaronder de verklaringen, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3.5. De Raad stelt vast dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en de kern raken van verzoekers vluchtmotieven, en verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om deze motieven in concreto te verklaren of te weerleggen. Immers, met de loutere opmerkingen dat *“de algemene situatie van de Roms bevolking ogenblik in zijn land vervolgd en dit toelaat te geloven dat er tegenover hem een reëel risico bestaat ernstige en onherstelbare schade te ondergaan zoals beoogd in paragraaf 2 van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.”* en *“dat gezien de politiek situatie in zijn land en zijn eigen vrees voor vervolging, hij zou moeten genieten van de subsidiaire bescherming zoals beschreven door het nieuw artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*, weerlegt noch ontkracht verzoeker de verschillende pertinente motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de algemene situatie van de Roma in Kroatië, noch met betrekking tot veiligheidsituatie in Kosovo en de beschermingsmogelijkheden voor Roma. Derhalve toont verzoeker niet aan dat op grond van de kwestieuze motivering de motiveringsplicht met de voeten wordt getreden of dat de beslissing steunt op onjuiste of juridisch onaanvaardbare motieven. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht, het redelijkheids-, het vertrouwens- en het evenredigheidsbeginsel schendt, en evenmin maakt hij machtsoverschrijding aannemelijk. De motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus worden integraal hernomen en bevestigd.

3.6. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat de bestreden beslissing op dit punt wel degelijk gemotiveerd is.

3.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 62 630 / IV en RvV 63 326 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS